

JARNÍ

LERCHOVÁK

Milí čtenáři!

Zase se setkáváme v našem Lerchováku! Tentokrát v jeho jarním čísle, které Vás provede tímto rozkvetlým ročním obdobím. Můžete se těšit na obrázky s jarní tematikou, hororové příběhy, slovní koláže i básně o jaru a Velikonocích. Ty totiž k jaru neodmyslitelně patří.

Doufáme, že náš časopis Vám pomůže překonat jarní únavu a vnese trochu jarního sluníčka do následujících dnů.

Vaše redakce

Obrázek sněženek nakreslila Sára Potužáková, 6.C

Obrázek na titulní stranu nakreslila Anežka Kočí, 6.A

Obrázek na zadní stranu časopisu nakreslila Alžběta Čabrádková, 6.C

Jarní rýmování

Jaro

Rozloučila už se zima,
odešla již pryč,
i když v zimě bylo prima,
dala jaru klíč.
Řeklo slunci, ať víc svítí,
budí ze sna jarní kvítí.

Lenka Kočí, 2. C

Jaro

Jaro se k nám rychle blíží,
už nám klepe na dveře.
Zavolalo: "Už mi někdo otevře?
Chtělo bych vidět, jak slunce svítí,
jak květiny rostou na trávě.
Zima mu na to odpoví:
"Počkej, až bude 20. března,
to uvidíš to kvetení!" Eliška Kočí, 3. C

Jaro v lesích

V lese, to je jaro jinší,
Než v obchodech s petrklíči.
V lese voní konvalinky,
Na mýtinách zas fialky.
Malá hnědá tečka v trávě,
otevřela očka právě.
A tak za malou chvíli,
po vytrvalé píli,
srneček se svojí maminkou,
živí se mladinkou travinkou.

Josefína Komrsková, 5.C

Jarní nálada

Jaro právě začíná a své brány otvírá.
Sněženky už vykukují a bledule též,
Zvířátka se probouzí, kam jen dohlédneš.
Stromům pukají pupeny, ve vzduchu cítím máj,
Kapky deště tlučou do země, je to tu prostě ráj.
To jsou jarní nálady, a když se ti líbí,
Tak se zasměj vesele, tohle vzniklo pílí.

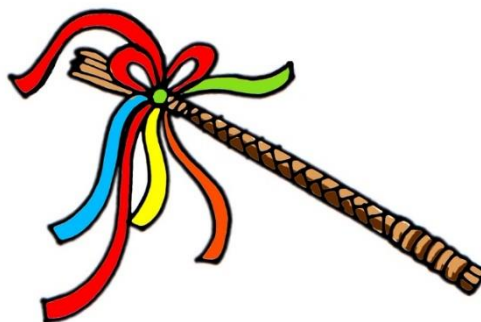
Jáchym Kouba, 5.C

Jaro

Venku je bláto a vypadá to,
že přijde jaro a s ním máj – lásky čas.
Jarní květiny vykvetly po roce zas.

Blíží se radostné Velikonoce
a dívky zdobí barvami kraslice.
Chlapci chodí koledovat k děvčatům
s pomlázkami z vrbičky
a za to dostanou malované krasličky.
Koledníci, kteří přijdou po poledni,
budou vodou polití
a za to se budou na děvčata zlobiti.

Andrea Vaňková a Lucie Kroupová, 5.C

Co pro mě znamená jaro

Jaro je tak krásné
A já teď píšu básně.
Mlád'ata se rodí,
Myslivec je fotí.
Příroda je tak krásná
A obloha je jasná.
Voda je modře průhledná
A příroda vesele barevná.

Motýlci krásně poletují,
včelky květy opylují.
Cvrčci pěkně cvrkají,
Žabky v řece kuňkají.
Je krásný slunečný den
a my můžeme zas ven.

Jan Vištiak, 8.B

Líza Simpsonová

Pro charakteristiku literární postavy jsem si vybrala jednoho člena “žluté rodiny” Simpsonů, a to Lízu. Simpsonovi mají jak filmovou, tak komiksovou podobu. Líza se mi z celé rodiny líbí asi nejvíc. Jedná se o osmiletou holčičku, která chodí na základní školu se svým bratrem Bartem a domu na ni vždy čeká ještě malá sestríčka Maggie. Její žluté vlasy ostříhané do špiček svítí jako sluníčko v létě. Většinou nosí oranžové šaty a jako doplněk náhrdelník z bílých perel okolo krku. Její oranžové sandálky krásně ladí k šatům.

Líza je většinou klidná holčička, ale jen do té doby, než je někdo lepší než ona. Je totiž velice soutěživá, vždy chce být nejlepší. Její hlásek je trochu pisklavější, zato ale při řeči používá hodně odborných slov, což ukazuje na její vysokou inteligenci.

Líza se snaží být k lidem vždy milá a vstřícná. Chce být s každým kamarádka a nese špatně, když ji někdo nemá rád. Nejvíce ji asi dokáže vytočit její bratr. Když jde však do tuhého, vždy dokáže spolupracovat a ukáže se, že se mají moc rádi. Skvělý vztah má se svou matkou, která ji ve všem podporuje. Vztah s otcem někdy není nejlepší, ale vždy dokáže vše urovnat. Svou mladší sestríčku moc miluje, ale na druhou stranu nechce, aby byla úspěšnější než ona sama.

Ve škole ji mají za “šprta”. Ona je však jen hodně cílevědomá, chce to v životě někam dotáhnout, a proto pilně studuje. Vše jí jde dobře od ruky, jen v tělocviku trochu pokulhává. Vždy ale umí zatnout zuby a svou pílí vše zvládne na jedničku.

Líza miluje hraní na saxofon a ráda poslouchá jazz. Je to její způsob, jak uniknout problémům všedních dnů. Pokud Něčemu věří, jde si za tím, i když tím způsobí nějaké nepříjemnosti. I kdyby všichni ostatní měli jiný názor než ona, dokáže si svou pravdu prosadit.

Líza je na svůj věk velmi chytrá. Svou chytrostí zahanbuje často i dospělí. Je velmi citlivá malá holčička, která miluje zvířata a je schopná za jejich zájmy i demonstrovat. Miluje je tak hodně, že je proto i vegetariánka. Někdy je trochu samotářka a dělá jí problém si najít kamarády.

Líza se mi velmi líbí pro její vlastnosti jako je inteligence, cílevědomost a dobrosrdečnost. Nikdy by vědomě nikomu jinému neublížila. A i kdyby, tak by to určitě rychle napravila. Nedokáže se dlouho na někoho zlobit, vždy se snaží křivdy odpustit a sama je nedělat.

Nela Doležalová, 7. A

Co víme o Velikonocích?

VELIKONCE

- 1) Velikonoce jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem, oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista.
- 2) Velikonoce nemají stálé datum, rok od roku se mění jejich datum.
- 3) U Slovanů a Germánů znamenají Velikonoce oslavy jara.

VELIKONOČNÍ ZNAKY

- 1) BERÁNEK: představuje v židovské tradici Izrael jako Boží stádo, které vede Hospodin.
- 2) KŘÍŽ: Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním.
- 3) KOČIČKY: symbolizují palmové ratolesti, kterými vítali obyvatelé Jeruzaléma přicházejícího Ježíše Krista.

VELIKONOČNÍ TRADICE

- 1) HODOVÁNÍ A POMLÁZKA: Na Velikonoční pondělí ráno muži a chlapci chodí po domácnostech svých známých a šlehají ženy a dívky ručně vyrobenou pomlázkou z vrbového proutí.
- 2) KOLEDY: "Hody hody doprovody, dejte vejce malovaný, nedáte-li malovaný, dejte aspoň bílý, slepička vám snese jiný."
"Kázal kadlec i kadlička, aby dali tři vajíčka, jedno modrý a dvě rudý, kuřice vám snesou jiný."

"Na zeleném proutku, u nás doma v koutku, vajíčko se protáčí, moje milá otáčí."

- 3) CHODÍ SE TAKY I HRKAT NA HRKAČE A ŘEHTAČKY:
dříve se věřilo v odhánění zlých duchů.

VELIKONOCE V JINÝCH ZEMÍCH:

- 1) BRAZÍLIE: K Velikonocům v Brazílii patří treska, obyvatelé milují i čokoládová vajíčka. Brazílie je směsicí všech možných kultur, takže i tradice mají v této zemi nejrůznější podobu.
- 2) INDIE: V Indii se slaví pompézními karnevaly v ulicích, které doprovází různé hry, hudba, spousta tanců a veselí. Lidé se mezi sebou obdarovávají čokoládou nebo třeba květinami.

- 3) KANADA: V Kanadě jsou podobné velikonočním svátkům v USA především tím, že se zde pořádá takzvaný Egg hunt – hon na vajíčka. Na Velikonoční pondělí má většina lidí volno a servírují se vajíčka smíchaná s javorovým sirupem.

Boženka Hrachová, 7. A

Velikonoční tradice ve světě

Velikonoce mají velmi dlouhou historii. Jsou nejvýznamnějším svátkem křesťanů, oslavují zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Jsou také obdobím vítání jara, což ale se svátkem samotným až tak moc nesouvisí.

Velikonoce jsou pohyblivým svátkem, nemají tedy přesné datum v kalendáři, tento rok připadá Velikonoční neděle na 17.dubna. Toto datum je katolické, například v pravoslavném kalendáři (kterým mimochodem řídí např. Rusko) jsou Velikonoce až 24.dubna.

Velikonoční tradice se liší u nás a v jiných zemích. U nás je pro ně typické koledování s pomlázkou, řehtačky, malování vajíček, pečení mazanců a jidášů a na přestupný rok holky polévají kluky studenou vodou, aby jim oplatili všechno to vyšupání.

V Americe Velikonoce prožívají celkem pompézně, jako většinu svátků. Slaví je spíše ateisticky. Někteří rodiče kupují dětem živého Velikonočního zajíčka, který je pak většinou přestane bavit a skončí v útulku. Nebo schovávají na zahradě vajíčka, které pak děti chodí s košíčkem hledat. Kdo najde vajíček nejvíc dostane většinou velkou cenu v podobě sladkostí nebo plyšáků. V Americe si také dávají záležet na dekoracích, na domech jsou často vidět veselé ozdoby a zajíčky.

V Mexiku naopak Velikonoce připomínají velký zábavný karneval. Jeho přípravy můžou trvat měsíce. Mexičané jsou velmi nábožensky založení a tak jsou pro ně Velikonoce velmi důležitým svátkem. Zapalují obrázky a krabice, které mají symbolizovat Jidáše, chodí do kostela oslavovat Panu Marii... Mají

tam ale i poněkud brutálnější svátky. Ve městěčku Ciudad Santos táhnou mladí chlapci velký dřevěný kříž mezitím co je ostatní obyvatelé bičují. Tato tradice by měla symbolizovat ukřižování Ježíše, no myslím si, že by tuto tradici mohli provést méně bolestivě.

Nejzajímavější mi ale přijdou Velikonoce v Norsku. Norsko není příliš křesťansky založené ale má jednu hodně neobvyklou tradici. Na všech televizních kanálech běží celé Velikonoce

kriminálky a detektivky, v novinách vychází články, ze kterých se čtenáři snaží odvodit pachatele případu. Celkově s Velikonocemi v Norsku souvisí média a televize, což je neobvyklé.

Tradice se liší ale i v různých domácnostech. Třeba u nás doma jsem jako malá chodila po bytě a hledala čokoládová vajíčka a dárečky, je to hodně podobné jako sbírání vajíček v Americe. Nebo jsme s maminkou pekli sušenky ve tvaru králíčků a vajíček, které jsme pak dávali koledníkům.

Ať už jsou vaše oblíbené tradice jakékoliv, myslím, že se všichni můžeme shodnout na tom, že Velikonoce jsou zajímavým svátkem, o kterém můžeme ještě hodně objevovat.

Přeji vám krásné Velikonoce a koledníkům pěknou výslužku!

Anička Markvartová, 7. A

Symbyly Velikonoc

Pomlázka

Pomlázka se plete z proutí a namáčí se ve vodě aby šla lépe ohýbat. Po upletení se pomlázka vezme a šupají se holky aby byly celý rok zdravé a spokojené.

Velikonoční beránek

Beránek je typický pro velikonoce, který naznačuje Beránka božího, jenž byl obětován na kříži. Beránek se peče na velikonoce pro věřící a nebo jen jako ozdobu na stůl. Většinou se peče s čokoládou ale jsou i jiné varianty.

Velikonoční vajíčka

Vajíčka se využívají jako ozdoba na stůl k Beránkovi nebo se dělají i na jiný způsob. Holky jelikož nemohou šupat tak mají na Velikonoce jako zábavu vyfukování vajec. Po vyšupání kluci od holek by měli dostat uvařené vejce, které by mělo být obalené v košilce nebo ručně barvou namalované.

veselé Velikonoce přeje Daniel

2022

Velikonoce

Velikonoce. Co pro nás vlastně jsou? Pro někoho svátky jara, kdy se dodržují každý den nejrůznější tradice. Pro věřící jsou to největší křesťanské svátky. Pro mě asi hlavně vítané volno a čas na malou dovolenou.

K Velikonocům se traduje plno pověr. Například na **Škaredou středu** se nikdo nesmí mračit, jinak se bude mračit každou středu po celý rok. Na **Zelený čtvrtek** zvony zazvoní naposledy a pak odlétají do Říma. My bychom měli zacinkat penězi, aby se nás drželi celý rok. Na **Velký pátek** se má dodržovat nejprísrnější půst, nesmí se prát prádlo, pracovat na poli či na zahrádce. V tento den se také otevírají hory a vydávají své poklady. O **Bílou sobotu** se bílí a uklízí, také se barví vajíčka a plete pomlázka. V neděli na **Boží hod velikonoční** končí dlouhý půst, peče se beránek a mazanec. Nejoblíbenějším dnem je nejspíš **Velikonoční pondělí**, alespoň tedy pro chlapce, pro dívky už tak ne. Chlapci šlehají dívky vrbovými proutky a dívky jim za to dávají malovaná vajíčka. Součástí koledování může být i polévání studenou vodou. Někde polévají muži, někde dívky.

Velikonočních tradic je spousta, já napsala některé z českých tradic. Ve světě se samozřejmě dodržují i jiné. A jak je na tom v dodržování tradic naše rodina? Některé dodržujeme, ale určitě jsme si je přizpůsobili tak, aby nám vyhovovali. Už od malička jezdím o Velikonocích s rodiči na takovou malou dovolenou. Vyjíždíme vždy na Velký pátek a vracíme se domů na Velikonoční pondělí. Většinou jsme jezdili do jižních Čech, např. do Hluboké nad Vltavou a různě po okolí. Poslední roky jezdíme vždy na chatu k Lipnu. Babička nám vždycky upeče beránek pro mě a zajíčka pro brášku. Také nám ve slupkách cibule obarví vajíčka, mají pak krásnou tmavě červenou barvu. Vyleští je a polepí velikonočními obtisky. V sobotu a v neděli většinou jedeme někam na výlet a v pondělí se pak tatka s malým bráškou hned ráno vytasí s pomlázkami a honí nás po chatě i venku. Dostanou za to samozřejmě vajíčka, bráška má radši spíš čokoládové.

Vždycky přemýšlím, že bych mohla dodržet tu tradici s poléváním vodou, ale zatím mi to nikdy nevyšlo. Venku je většinou dost chladno, tak nechci, aby se někdo nachladil a v chatě by mi to asi u mamky neprošlo. No tak uvidíme, třeba to vyjde tento rok.

Nela Doležalová, 7. A

Jak se slaví Velikonoce?

Velikonoce jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem. Slaví se ve všech zemích. Např. v USA se lidé navštěvují, malují vajíčka a podle dětských pohádek vajíčka během noci přinese velikonoční zajíček. V Anglii ženy přivazují muže k židlím a za propuštění požadují peníze. V Norsku je zase kromě lyžování a malování vajíček, tradicí řešení vražd. Na Ukrajině se peče tradiční chleba pascha, který je podobný ruskému chlebu kuliči. A nakonec se přesuneme do České republiky. V České republice je prastarou tradicí hodování a pomlázka. Kluci a na přestupný rok i holky chodí do 12 hodin s pomlázkou koledovat o nějaké sladkosti. Ale když přijdou kluci po 12 hodině, tak je děvčata mohou polít vodou.

Tereza Votavová, 7. A

VELIKONOCE VE SVĚTĚ

Velikonoce se všude ve světě slaví jinak, ale přesto se můžeme setkat se stejnými nebo podobnými zvyky.

USA

V USA mají volno pouze na Velký pátek. O Velikonoční neděli si rodiny pochutnávají na tradičních pokrmech např.: jehněčí pečínka, pečená šunka, sladké brambory.

Zvyky: barvení kraslic, lov na vajíčka, domy zdobí bohatá velikonoční dekorace

ŠPANĚLSKO

Velikonoce ve Španělsku jsou velmi velkolepé. Pořádají velikonoční průvody. Tím hlavním co uvidíte je vynášení soch.

CHORVATSKO

V Chorvatsku pletou pomlázky z olivových větví. Přitukávají si vajíčkem, tomu komu zůstane skořápka celá vyhrává. Také barví kraslice.

ČESKÁ REPUBLIKA

České Velikonoce jsou také moc krásné. Chlapci pletou pomlázky z vrbového proutí a na Velikonoční pondělí chodí šupat. Děvčata jim naopak dávají malované kraslice. Pečou se mazance a jehněčí pochoutky. Na oknech můžeme obdivovat Velikonoční výzdobu.

Anička Zrounová, 7. A

Lucie Kroupová, 5.C

Tereza Faicová, 5.C

Josefína Komrsková, 5.C

Co pro mě znamená jaro?

Jaro je období, kdy je většina lidí šťastná, protože se chodí více ven a lidé z toho mají lepší náladu. Ale třeba pro mě je to doba, kdy začínají kvést květiny a jarní stromy a já má na všechen ten pyl alergii. Takže pro mě je to období „pšíkání“, smrkání a rudnutí očí. Nejvíc se mi to stává, když jsem u babičky, kde se seká tráva, a děláme v červnu seno.

Když jsem byla malá, měla jsem jaro spojené s Velikonocemi. To jsme byli celé velikonoční prázdniny u babičky a chodili řehtat od středy až do Velkého pátku. Chodívali jsme po celé vesnici, lidé nám dávali různé dobroty, sladkosti a peníze. Protože moji prarodiče mají hospodářství, mám jaro spojené i s malými králíčky a telátka. Mládátka jsou tak roztomilá.

Lenka Hušáková, 8.B

Jaro pro mě znamená více radosti a méně smutku, protože se na mě ze všech koutů smějí květiny a v přírodě je vidět víc zvířat. To má člověk hned lepší náladu. Všichni se můžeme volně hýbat (bez teplého oblečení, ve kterém jsme jako sněhuláci) a zahřívat se na slunci. Zvířata se na jaře probouzejí ze zimního spánku, mají určitě taky radost a po dlouhé zimě snad i více energie. K jaru patří i Velikonoce, kdy barvíme vajíčka pestrými barvami. Stejnými, jakými rozkvétá celá příroda.

Anna Kopalová, 8.B

Obrázek nakreslila Karolína Krkošková, 9.C

Trocha tajemna...

Koloběh slepičího života

Jednoho temného večera se takhle procházela slepice lesem, a co se nestalo. V bílé dodávce k ní přijel KFC man a povídá: „Hej, slepice, chceš ochutnat ten nejlepší salát pod sluncem?“ A slepice na to: „Ano! Samozřejmě!“ A tak nastoupila do dodávky. Ale salát nikde a než se stačila na cokoliv zeptat, už vyráželi. Jeli přes kopce, přes hory, přes louky, přes lesy... No prostě ujížděli daleko a daleko do Pryč.

Po několika hodinách jízdy však dorazili do Někam. Jakmile se otevřela vrata dodávky, slepice si začala stěžovat a nadávat. Kde prý je její salát a že toto je tedy únos. Ale KFC man jí vysvětlil, že právě dorazili do té největší a nejlepší továrny na saláty. A slepice, ještě celá rozčilená, vystoupila z dodávky a vešla do podivuhodné budovy.

Když však vešla dovnitř, uviděla kolem sebe desítky a stovky pečených ptáků. Samozřejmě začala utíkat a dokonce se z toho stala i taková menší honička. Nedoběhla však daleko a za chvíli ji obklíčili, zabili, vytrhali peří, pokořenili, obalili a naservírovali na talíř.

Dobrou chuť!

Nathan Rasschaert, 6.A

Ovce

Jednoho temného večera jsem s Vendou, Fandou a bráchou koukal na horor. V tom filmu byli mimozemšťané a nadpřirozené bytosti. Když film skončil, chtěli jsme jít spát, ale nikdo z nás nemohl usnout, tak jsme si povídali. Ale najednou Venda uviděl za oknem nějaké stvoření. Prý viděl jen dvě krvavé nohy... Fandu napadlo, že by to mohla být „ovce“ z filmu, který jsme právě dokoukali.

Šli jsme to prozkoumat. Venku jsme našli krvavé stopy, které vedly do lesa. Chvilku jsme se hádali, jestli půjdeme do toho lesa, ale nakonec jsme se vrátili zpět do chaty. Když jsme vešli dovnitř, ztuhli jsme hrůzou. Za tu chvíli, co jsme byli venku, bylo všechno uvnitř chaty zničené a postříkané snad 50 litry krve. Utíkali jsme cestou z chaty domů, ale v půli cesty jsme před sebou uviděli asi šestimetrovou krvavou „ovci“. Když nás probodla svým pohledem, viděli jsme v jejích očích ďábla.

To samozřejmě zrychlilo náš běh a nakonec jsme se dostali šťastně domů. Našemu vyprávění ale nikdo nevěřil, takže „ovce“ zůstala v lese...

Onřej Vít, 6.A

Tajemný vrah

Jednoho temného večera se mladý pár šel projít do praku. „Ach, miláčku, tady je tak krásně,“ řekl Aron. „Ó, myslím si, že....Ó bože, to je snad... mrtvola????“ všimla si Alice. Krev byla ještě čerstvá, vrah nemohl být daleko.

„Co budeme dělat?“ Nemůžeme ji tady jen tak nechat!“ „Ale Arone, telefony jsme nechali doma, abychom nebyli nikým rušeni...“ zhrozila se Alice. „Tak budeme volat: Haloooo! Pomoooooc! Mrtvolaaaaa!“ rozkřikl se velmi inteligentně Aron.

Samozřejmě jejich volání uslyšel vrah, který byl opravdu nedaleko a rozhodl se svědky svého zločinu zlikvidovat. Připlížil se k nim zezadu....

Ema Murcková, 6.A

Demon twin

Jednoho temného večera, když jsem šla spát, se stala ta věc, na kterou nikdy nezapomenu. Nebylo to nic úplně strašidelného, ale spíše zvláštního.

Pokaždé, když jdu večer spát, představuji si své vlastní příběhy. Občas je hlavní postava mých představ chytrá, někdy „hustá“, jindy zvláštní. Tentokrát byla milá. Smýšlela jsem o ní, jako o velmi šikovné dívce. V mysli jsem vytvářela romantické příběhy s dobrým koncem. Nebyla jsem si jistá, zda jsem se nechala unést fantazií, nebo jestli se to doopravdy stalo, ale teď už vím, že mě zrak neklamal.

Ležela jsem v posteli a měla jsem velkou žízeň. Šla jsem se tedy do kuchyně napít a podívala jsem se z okna na krásně zářivý a třpytivý měsíc. A v tom jsem uviděla, jak po ulici něco přeběhlo a hned se to vytratilo. Vypadalo to jako postava na koni... možná temný rytíř... Dodnes nevím, co to bylo.

Zuzana Šantrůčková, 6.A

Podivné škrábání

Jednoho temného večera o letních prázdninách, pozdě v noci, když už jsem se připravovala jít spát, jsem najednou uslyšela podivné škrábání. Nejdřív to znělo potichu, ale hlasitost škrábání pořád sílila. Byla jsem vystrašená. Rodiče už spali, sestra byla na noc u kamarádky a naše kočka jistě spala u rodičů v ložnici. Tajemné zvuky se ozývaly jen kousek od mé hlavy.

Nakonec jsem sebrala veškerou odvahu, rozsvítila lampu a šla se podívat, odkud zvuky vycházejí. Škrábání za chvíli ustalo. Místo něj se ze skříně, která stojí hned za mojí postelí, ozvalo slaboučké zamňoukání. Naše kočka totiž neležela u rodičů v ložnici, ale v mojí skříně. Zprudka jsem skříň otevřela a nevykoukl na mě nějaký duch, ale jantarově zbarvené oči naší kočky. Jakmile jsem ji osvobodila z vězení, rozběhla se do tmy.

Alžběta Čabrádková, 6.C

Muž v černém

Jednoho temného večera přišla bouře. Bála jsem se, a tak jsem se schoval pod peřinu. Najednou prask, bum! Strašně jsem se lekl. Chvilí jsem čekal, co se bude dít a pak jsem nakoukl z pod peřiny ven. Naštěstí spadla jen krabice ze skříně. Chtěl jsem si zvednout a bohužel jsem se při tom podíval z okna. V tu chvíli se zablýsklo a já přímo za oknem uviděl tu postavu.

Pak se všechno ponořilo do tmy, ale při dalším blesku jsem viděl, jak ta postava mávala rukama. Asi volala o pomoc. Vyběhl jsem ven a chtěl jsem neznámého muže zachránit, ale nenašel jsem ho. Vtom ho vidím v dálce a tak jsem se k němu rozběhnul. Stál otočený zády, a jak jsem k němu doběhl, prudce se otočil. V ruce se mu zablýskl nůž a bodl mě přímo do srdce.

Matěj Míčka, 6.C

Dětičky

Jednoho temného večera jsem jako každý den rozvážel jídlo do městečka Krkos. Město Krkos totiž nemělo žádné restaurace, ani hospody, ve kterých by se lidé mohli najíst, takže jsem já a můj přítel museli do města jídlo dovážet každý den. Byla to dobrá práce do doby, než jsem musel začít jezdit sám. Můj přítel totiž těžce onemocněl.

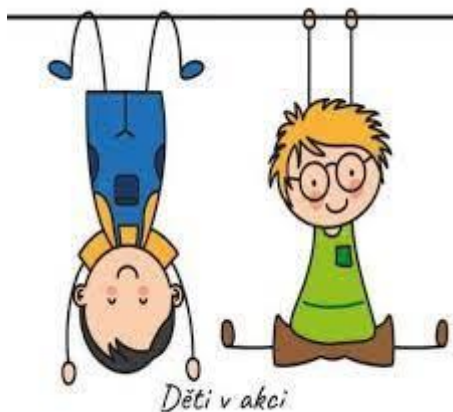
Toho večera mi přišlo všechno divné. Bylo asi půl desáté, když jsem do Krkosu dorazil. Přesto bylo v ulicích nezvykle mnoho dětí. Ty děti... Byly zvláštní...Měl jsem divný pocit, a tak jsem raději rychle odjel.

Druhý den jsem si o Krkosu něco zjistil. V roce 1794 zde bylo zavražděno 20 dětí. Pachatel nebyl nikdy dopaden. Ještě jsem se dozvěděl, že vrah pohřbíval děti na zahradě opuštěné mateřské školky. Bohužel jsem i tento večer musel jet s jídlem do Krkosu.

A ty děti tam byly zase! Byl jsem nervózní, ale nechal jsem to být. Rychle jsem doručil jídlo a vrátil se na místo, kde jsem předtím viděl ty děti. Už tam nebyly, a tak jsem popadl baterku, abych si mohl svítit. Vstoupil jsem do budovy polorozpadlé školky a šel jsem do 1. patra. Bylo v něm 10 malých dětí. Vyděsil jsem se a běžel jsem rychle do 2. patra. Tam bylo dalších 10 malých podivných dětí. Připadal jsem si jako v pasti. Vztahovaly ke mně ruce a mluvily nesrozumitelným jazykem a já se bál.

Vyskočil jsem oknem a dopadl na stříšku, která kryl vchod do budovy. Utekl jsem k autu. Ještě jednou jsem se ohlédl a viděl jsem všech 20 dětí pohromadě. Pak jsem rychle odjel.

Michal Šašek, 6.C

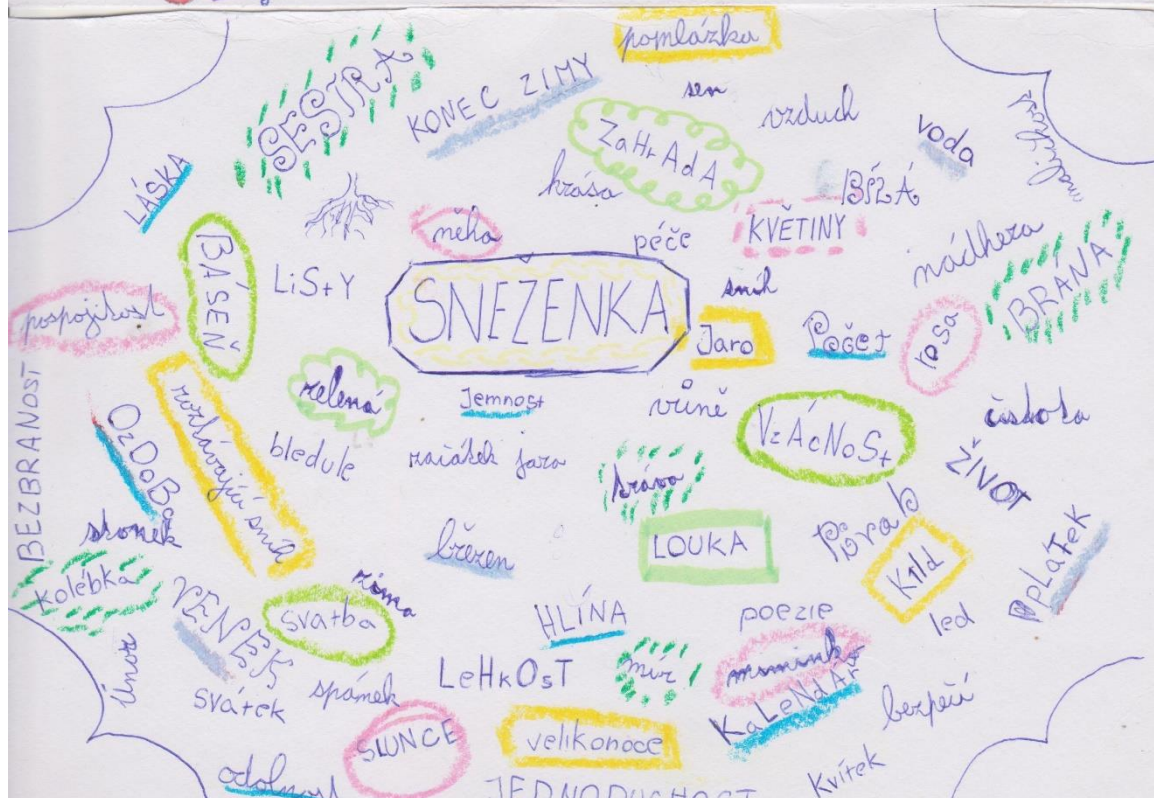
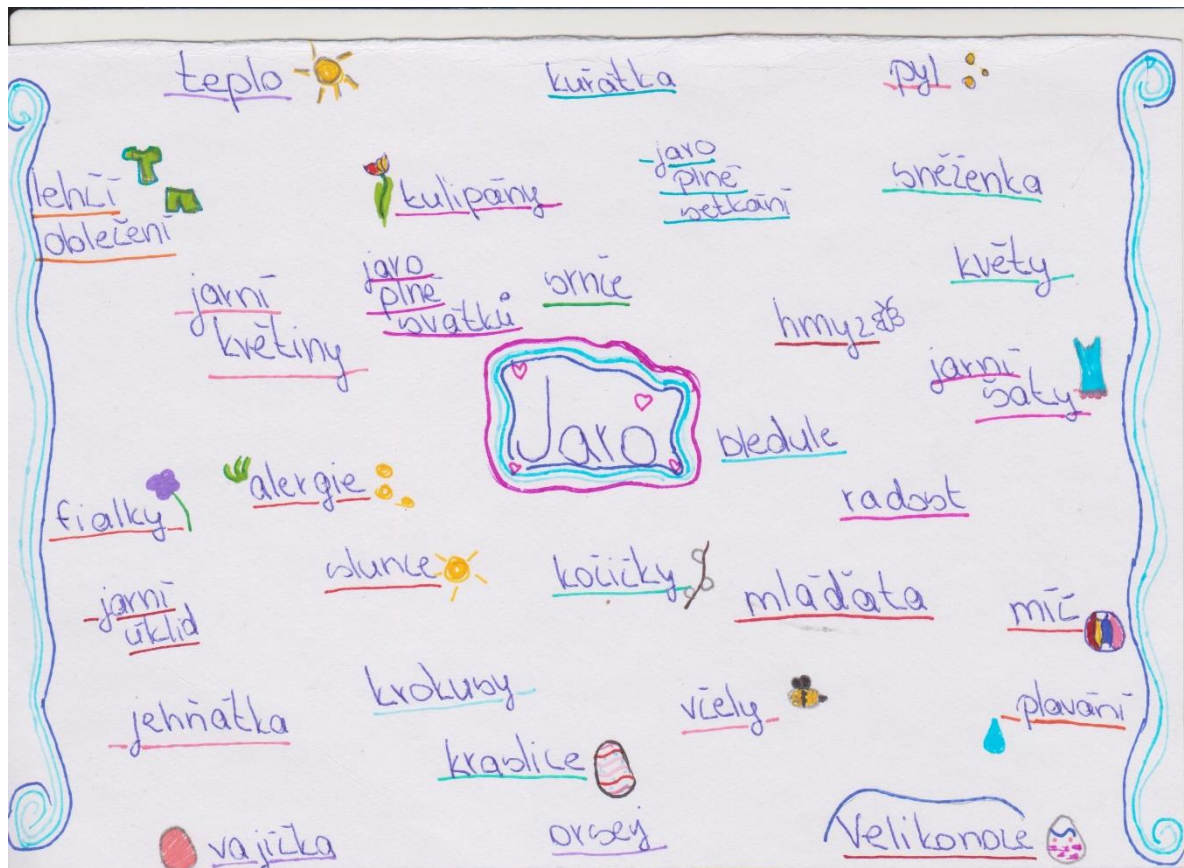
Slovní koláže

Zuzana Šantrůčková, 6.A a Eliška Nováková, 6.C

Michal Šašek, 6.C a Kateřina Stulíková, 6.C

Sára Potužáková, 6.C a Anežka Kočí, 6.A

LÍČENÍ

Krátké etudy / variace na téma "Lesní zátíší"

Mám ráda hustý les s malými smrčky, které rostou pod vysokými duby. Řeka se lesem proplétá mezi kameny a je rozváděna jako malé kotě. Paprsky světla dopadající na hladinu se třpytí, jako kdyby se v řece nacházely drahokamy. Možná se jedná o malé kousky rozbitého křišťálu. Řeka padá po kamenné stěně. Na kamenech roste mech. Nad korytem řeky leží silná větev a opodál, na trávě poseté žlutými a oranžovými listy, padlý kmen. Je to krásné místo pro život.

Natálie Nikodemová, 7. B

Jednoho krásného slunečného rána jsem si vyšla do tajemného lesa, kde protékala zářivá hučící řeka, čistá jako studánka. V okolí řeky rostly nádherně pestré kyticky, na nichž byly třpytivé kapičky rosy. Po celém lese rostla travička měkounká jako peřinka. Lístečky barevné jako obrázek rostly na začarovaných stromech. Z dálky byl slyšet zpěv ptáků, kteří zpívali v korunách stromů. Les se pomalinku začal probouzet a sluneční paprsky rozsvítily celý les.

Tereza Adamcová, 7. B

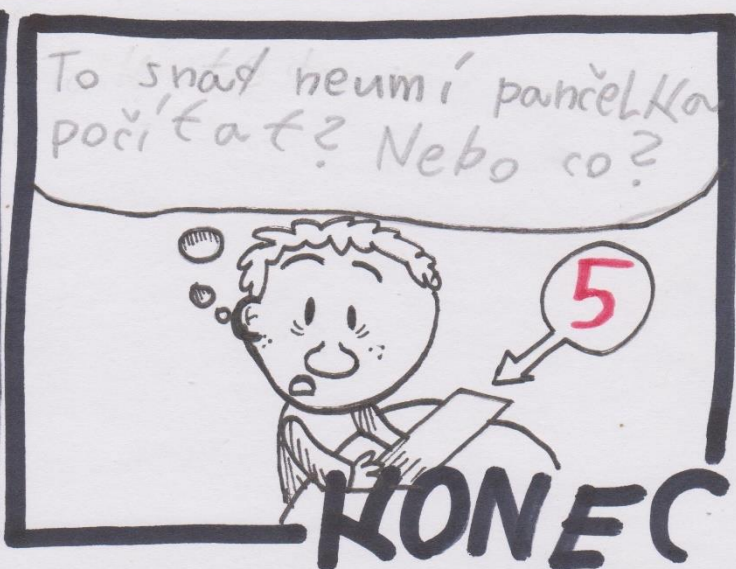
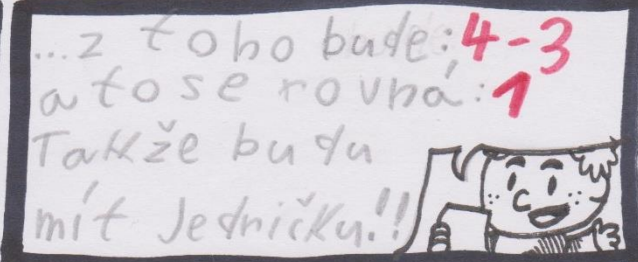
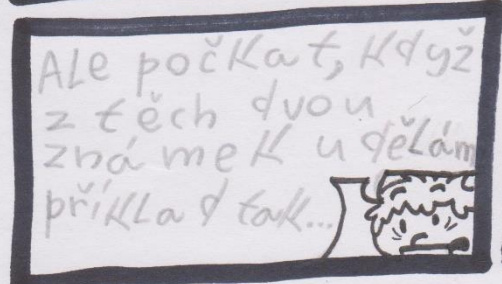
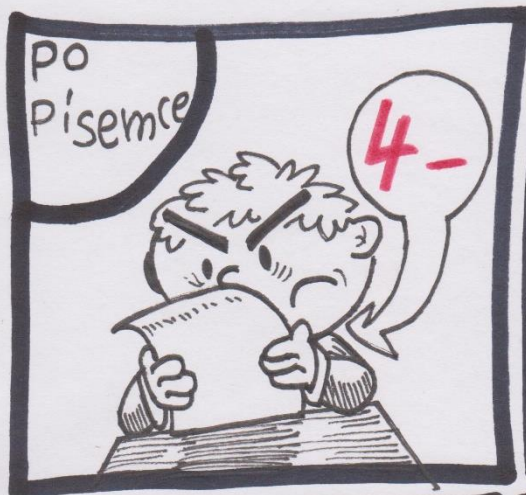
V neděli ráno jsem se vydala do blízkého tajemného lesa. Na procházkách lesem mám ráda to úžasné ticho, uklidňující zeleň a krásný zpěv ptáků. Ráda si občas lehnu do mechu, který je měkoučký jako mráček. Došla jsem až k zurčícímu potůčku, přes který padl vyvrácený strom. Voda v potůčku je čistá jako zrcadlo. Po klikaté cestičce opouštím tuto nádhernou krajinu a les mi mává zelenými větvíčkami na rozloučenou. Vracím se domů, ale nejsem smutná, protože vím, že se opět na toto nádherné místo zase brzy vrátím.

Tereza Valdmanová, 7. B

ZA'HADA ROZDIŽNÉ ZNA'MKY

napsal
a nakreslil:
Jan Ondráček

Krásné jaro a Veselé Velikonoce

Přejí všichni z Lerchovky

